Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 12. decembra 2014*

„Dumping — Dovoz ručných paletovacích vozíkov a ich hlavných častí s pôvodom v Číne — Preskúmanie — Článok 11 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1225/2009 — Právo na obranu — Skutkový omyl — Zjavne nesprávne posúdenie — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-643/11,

Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd, so sídlom v Suzhou (Čína),

Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG, so sídlom v Rodingu (Nemecko),

v zastúpení: K. Neuhaus, H.-J. Freund a B. Ecker, advokáti,

žalobkyne,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci pôvodne G. Berrisch a A. Polcyn, neskôr A. Polcyn a D. Geradin, advokáti,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: J.-F. Brakeland, M. França a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1008/2011 z 10. októbra 2011, ktorým sa po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1225/2009 ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz ručných paletovacích vozíkov a ich hlavných častí s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, rozšírené na dovoz ručných paletovacích vozíkov a ich hlavných častí zasielaných z Thajska, bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú deklarované ako výrobky s pôvodom v Thajsku (Ú. v. EÚ L 268, s. 1), v rozsahu, v akom sa toto nariadenie týka žalobkýň,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory M. Prek, sudcovia I. Labucka a V. Kreuschitz (spravodajca),

tajomník: N. Rosner, referent,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. februára 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok[1]

Okolnosti predchádzajúce sporu *[omissis]*

Konanie a návrhy účastníkov konania *[omissis]*

Právny stav

1. *O prípustnosti [omissis]*

2. *O veci samej*

35 Žalobkyne v predmetnej veci uplatňujú tri žalobné dôvody. V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyne usudzujú, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, práva na obranu a práva byť vypočutý. V rámci druhého žalobného dôvodu usudzujú, že v odôvodneniach 58 a 60 napadnutého nariadenia sa Rada dopustila skutkových omylov. Napokon v rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyne usudzujú, že úvahy, podľa ktorých existuje ujma, ako aj príčinná súvislosť medzi dovozmi, ktoré sú údajne predmetom dumpingu, a pravdepodobnosťou pokračovania ujmy v prípade, že by boli antidumpingové opatrenia zrušené, sa zakladajú na viacerých zjavne nesprávnych posúdeniach.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení procesných práv žalobkýň

36 Žalobkyne v podstate usudzujú, že ich právo na spravodlivý proces, právo na obranu a právo byť vypočutý boli porušené z dôvodu, že Rada svojvoľne nezohľadnila ich posúdenie ujmy za obdobie od roku 2007 do roku 2009, ktoré predložili vo svojom liste z 25. júla 2011. Toto nezohľadnenie preukazuje skutočnosť, že v odôvodnení 60 napadnutého nariadenia sa podľa názoru žalobkýň nesprávne uvádza, že venovali pozornosť vývoju ujmy v období od roka 2009 do ORP. Podľa názoru žalobkýň sa ich právo vyjadriť svoje stanovisko nemôže obmedzovať iba na právo mať možnosť predložiť pripomienky, ale ukladá Rade povinnosť zohľadniť v plnom rozsahu tvrdenia, ktoré uviedli vo svojom liste z 25. júla 2011. V dôsledku uvedeného tým, že Rada nepreskúmala uvedený list, došlo nielen k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, ale aj článku 11 ods. 2 tretieho pododseku základného nariadenia.

37 Rada popiera, že by porušila procesné práva žalovaných alebo článok 11 ods. 2 tretí pododsek základného nariadenia.

38 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň týkajúce sa porušenia ich práva na obranu a práva byť vypočutý, treba pripomenúť, že rešpektovanie práva na obranu predstavuje základnú zásadu práva Únie, pričom jej neoddeliteľnou súčasťou je právo byť vypočutý (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. februára 1992, Holandsko a i./Komisia, C-48/90 a C-66/90, Zb., EU:C:1992:63, bod 44; z 29. júna 1994, Fiskano/Komisia, C-135/92, Zb., EU:C:1994:267, bod 39; z 24. októbra 1996, Komisia/Lisrestal a i., C-32/95 P, Zb., EU:C:1996:402, bod 21; z 22. novembra 2012, M., C-277/11, Zb., EU:C:2012:744,

1 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

bod 82, a z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, Zb., EU:C:2013:518, bod 98), ktoré sa uplatňuje na každého (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2008, Sopropé, C-349/07, Zb., EU:C:2008:746, bod 36).

39 Toto základné právo na rešpektovanie práva na obranu v priebehu konania, ktoré predchádza prijatiu aktu spôsobujúceho ujmu, je napokon výslovne zakotvené v Charte základných práv Európskej únie, ktorá má podľa článku 6 ods. 1 ZEÚ rovnakú právnu silu ako Zmluvy. Predovšetkým v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv sa totiž uvádza, že právo každého na to, aby inštitúcie Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote zahŕňa najmä právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.

40 Navyše v kontexte konaní týkajúcich sa antidumpingového prešetrovania bolo rozhodnuté, že rešpektovanie práva na obhajobu a práva byť vypočutý v rámci týchto konaní má zásadnú dôležitosť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. februára 2012, Rada/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, Zb., EU:C:2012:78, bod 77 a citovanú judikatúru).

41 Rešpektovanie týchto práv predpokladá, že dotknutým podnikom má byť poskytnutá možnosť počas správneho konania účinne vyjadriť svoje stanoviská k správnosti a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a k dôkazom predkladaným Komisiou na podporu jej tvrdení týkajúcich sa existencie dumpingu a z toho vyplývajúcej ujmy (rozsudky z 27. júna 1991, Al-Jubail Fertilizer/Rada, C-49/88, Zb., EU:C:1991:276, bod 17, a z 11. júla 2013, Hangzhou Duralamp Electronics/Rada, T-459/07, EU:T:2013:369, bod 110).

42 V prejednávanej veci však žalobkyne nepreukazujú, že nemali možnosť účinne prejaviť svoje stanoviská k správnosti a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a k dôkazom predloženým inštitúciami Únie na podporu návrhu smerujúceho k zachovaniu antidumpingových ciel. Neuvádzajú napokon žiaden dôkaz, ktorý by nemohli uplatniť a ktorý by nemali príležitosť predložiť inštitúciám Únie.

43 Žalobkyne vytýkajú inštitúciám Únie, že nezohľadnili ich pripomienky. Toto údajné nezohľadnenie ich pripomienok však nepredstavuje porušenie ich práva na obranu či ich práva byť vypočutý. Hoci totiž rešpektovanie uvedených práv vyžaduje, aby inštitúcie Únie umožnili žalobkyniam účinne vyjadriť svoje stanoviská, nemôže pre tieto inštitúcie znamenať povinnosť súhlasiť s nimi. Účinnosť vyjadrenia stanovísk žalobkýň vyžaduje iba to, aby mohli byť tieto stanoviská predložené vo vhodnom čase, aby sa inštitúcie Únie s nimi mohli oboznámiť a s náležitou starostlivosťou posúdiť ich relevantnosť pre obsah prijímaného aktu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. októbra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, C-141/08 P, Zb., EU:C:2009:598, body 97, 98 a 102, a Sopropé, už citovaný v bode 38 vyššie, EU:C:2008:746, body 49 a 50).

44 Preto tvrdenie žalobkýň, že bolo porušené ich právo na obranu a ich právo byť vypočutý, nie je správne.

45 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, že bolo porušené ich právo na spravodlivý proces, treba pripomenúť, že aj keď Komisiu alebo Radu nemožno považovať za „súd“ v zmysle článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. októbra 1980, van Landewyck a i./Komisia, 209/78 až 215/78 a 218/78, EU:C:1980:248, bod 81, a zo 7. júna 1983, Musique Diffusion française a i./Komisia, 100/80 až 103/80, Zb., EU:C:1983:158, bod 7), nič to nemení na skutočnosti, že tieto inštitúcie sú povinné rešpektovať v správnom konaní základné práva Únie, medzi ktoré patrí aj právo na riadnu správu vecí verejných, zakotvené v článku 41 Charty základných práv. Práve tento článok uvedenej Charty, a nie jej článok 47, je ustanovením, ktoré upravuje správne konanie pred Komisiou a Radou v oblasti ochrany pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členskými štátmi Únie (pozri analogicky rozsudok z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, Zb., EU:C:2013:513, bod 154 a citovanú judikatúru).

46 Výhrade žalobkýň teda treba rozumieť tak, že porušenie ich práva na riadnu správu vecí verejných namietajú z dôvodu, že neboli riadne zohľadnené ich pripomienky uvedené v liste z 25. júla 2011. Uvedené právo predpokladá povinnosť náležitej starostlivosti, ktorá príslušnú inštitúciu zaväzuje starostlivo a nezaujato preskúmať všetky relevantné aspekty konkrétneho prípadu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb., EU:C:1991:438, bod 14; zo 6. novembra 2008, Holandsko/Komisia, C-405/07 P, Zb., EU:C:2008:613, bod 56, a zo 16. septembra 2013, ATC a i./Komisia, T-333/10, Zb., EU:T:2013:451, bod 84).

47 Rada v prejednávanom prípade uviedla v odôvodnení 60 napadnutého nariadenia toto:

„Jeden čínsky vyvážajúci výrobca vo svojich pripomienkach k zverejneniu tvrdil, že určité ukazovatele, ktoré sa okrem iného týkajú výroby, objemu predaja, ziskovosti, využitia kapacity a zamestnanosti, v skutočnosti nesvedčia o negatívnom vývoji vo výrobnom odvetví Únie. Spoločnosť však venovala pozornosť iba vývoju od roka 2009 do ORP, kým pri posúdení ujmy treba analyzovať celkový vývoj výrobného odvetvia Únie počas posudzovaného obdobia, t. j. od roka 2007 do ORP. Ako už bolo vysvetlené (pozri odôvodnenia 43 až 49), všetky ukazovatele ujmy, ktoré spomenul čínsky vývozca, sa počas posudzovaného obdobia vyvíjali negatívnym smerom.“

48 Podľa toho, čo je uvedené v liste žalobkýň z 25. júla 2011, je pravda, že tvrdenie žalobkýň, že výroba, ziskovosť, využitie kapacít a zamestnanosť vo výrobnom odvetví Únie nesvedčia o negatívnom vývoji, ale naopak o pozitívnom vývoji, sa týka iba obdobia od roka 2009 do ORP.

49 Druhú vetu odôvodnenia 60 napadnutého nariadenia [„Spoločnosť však venovala pozornosť iba vývoju od roka 2009 do ORP, kým pri posúdení ujmy treba analyzovať celkový vývoj výrobného odvetvia Únie počas posudzovaného obdobia, t. j. od roka 2007 do ORP“] treba vykladať vzhľadom na prvú vetu tohto odôvodnenia, a tak jej treba aj rozumieť. Hoci je tak pravda, že žalobkyne v liste z 25. júla 2011 spomenuli aj posudzované obdobie, posúdenie, podľa ktorého sa niektoré faktory nevyvíjali negatívne, sa týka iba vývoja v období od roku 2009 do ORP.

50 Preto pokiaľ žalobkyne v podstate tvrdia, že vzhľadom na posúdenie uvedené v odôvodnení 60 napadnutého rozhodnutia došlo k porušeniu povinnosti náležitej starostlivosti zo strany inštitúcií, toto tvrdenie nie je správne.

51 Napokon, čo sa týka toho, že žalobkyne v podstate tvrdia, že došlo k porušeniu povinnosti náležitej starostlivosti zo strany inštitúcií a k porušeniu článku 11 ods. 2 tretieho pododseku základného nariadenia tým, že nezohľadnili ostatné skutočnosti uvedené v ich pripomienkach, ktoré boli obsiahnuté v liste z 25. júla 2011, treba pripomenúť že podľa tohto ustanovenia sa závery inštitúcií Únie dosiahnu s náležitým zreteľom na všetky relevantné a náležite zdokumentované dôkazy predložené vo vzťahu k otázke, či je pravdepodobné alebo nepravdepodobné, že vypršanie platnosti opatrení by viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy.

52 Z vyššie uvedených dôvodov inštitúcie v napadnutom nariadení neopomenuli zohľadniť neexistenciu negatívneho vývoja výroby, ziskovosti, využitia kapacít a zamestnanosti vo výrobnom odvetví Únie, na ktorú poukazovali žalobkyne vo svojom liste z 25. júla 2011. Z odôvodnenia 59 napadnutého nariadenia navyše vyplýva, že inštitúcie zohľadnili vývoj ziskovosti, objemu výroby, objemu predaja, miery využitia kapacít, úrovne zamestnanosti a produktivity v Únii od roku 2007 do ORP. Inštitúcie tak zohľadnili uvedené skutočnosti počas posudzovaného obdobia. Čo sa týka domnienky žalovaných, že inštitúcie nesprávne posúdili uvedené skutočnosti vzhľadom na ich pripomienky uvedené v liste z 25. júla 2011, treba konštatovať, že táto námietka sa týka dôvodnosti posúdenia obsiahnutého v napadnutom nariadení, ktorá je predmetom tretieho žalobného dôvodu, a preto nespadá pod prieskum formálnej zákonnosti uvedeného nariadenia. Z toho vyplýva že výhrada žalobkýň, podľa ktorej inštitúcie porušili svoju povinnosť náležitej starostlivosti a článok 11 ods. 2 tretí pododsek základného nariadenia z dôvodu, že riadne nezohľadnili skutočnosti uvedené v ich pripomienkach, ktoré boli obsiahnuté v liste z 25. júla 2011, sa musí zamietnuť.

53 Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov treba zamietnuť prvý žalobný dôvod žalobkýň, založený na porušení ich procesných práv.

O druhom žalobnom dôvode založenom na skutkových omyloch

Úvod *[omissis]*

O prvej časti druhého žalobného dôvodu *[omissis]*

O druhej časti druhého žalobného dôvodu *[omissis]*

O tretej časti druhého žalobného dôvodu *[omissis]*

Záver *[omissis]*

O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnych posúdeniach

Úvod *[omissis]*

O prvej časti tretieho žalobného dôvodu

– O zjavne nesprávnych posúdeniach a porušení článku 11 ods. 2 a článku 3 ods. 2, 6 a 7 základného nariadenia *[omissis]*

– O nedostatkoch odôvodnenia *[omissis]*

–Záver *[omissis]*

O druhej časti tretieho žalobného dôvodu

–Úvod *[omissis]*

–O posúdeniach obsiahnutých v odôvodneniach 58 a 59 napadnutého nariadenia *[omissis]*

–O posúdeniach obsiahnutých v odôvodnení 61 napadnutého nariadenia *[omissis]*

–O posúdeniach obsiahnutých v odôvodnení 62 napadnutého nariadenia *[omissis]*

–O posúdeniach obsiahnutých v odôvodnení 64 napadnutého nariadenia *[omissis]*

–Záver *[omissis]*

O trovách *[omissis]*

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd a Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť štyri pätiny trov konania Rady Európskej únie.

3. Rada znáša jednu pätinu svojich vlastných trov konania.

4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Prek Labucka Kreuschitz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. decembra 2014.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu 2

Konanie a návrhy účastníkov konania 2

Právny stav 2

1. O prípustnosti 2

2. O veci samej 2

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení procesných práv žalobkýň 2

O druhom žalobnom dôvode založenom na skutkových omyloch 5

Úvod 5

O prvej časti druhého žalobného dôvodu 5

O druhej časti druhého žalobného dôvodu 5

O tretej časti druhého žalobného dôvodu 5

Záver 5

O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnych posúdeniach 5

Úvod 5

O prvej časti tretieho žalobného dôvodu 5

– O zjavne nesprávnych posúdeniach a porušení článku 11 ods. 2 a článku 3 ods. 2, 6 a 7 základného nariadenia 5

– O nedostatkoch odôvodnenia 5

– Záver 5

O druhej časti tretieho žalobného dôvodu 5

– Úvod 5

– O posúdeniach obsiahnutých v odôvodneniach 58 a 59 napadnutého nariadenia 5

– O posúdeniach obsiahnutých v odôvodnení 61 napadnutého nariadenia 5

– O posúdeniach obsiahnutých v odôvodnení 62 napadnutého nariadenia 5

– O posúdeniach obsiahnutých v odôvodnení 64 napadnutého nariadenia 5

– Záver 5

O trovách 5